

WIADOMOŚCI MISYJNE

mam

WIELKI POST 2005

INFORMATOR

SEKRETARIATU MISYJNEGO

ZGROMADZENIA KSIĘŻY MISJONARZY

UL. DŁUGA 42, 31-146 KRAKÓW

TEL. 0-12 632 51 69

NR KONTA: 87 1060 0076 0000 3200 0098 7375

Drodzy Przyjaciele Misji!

U progu Wielkiego Postu oddajemy do Waszych rąk pierwszy Informator Misyjny. Ufamy, że jego lektura będzie natchnieniem w przeżywaniu tajemnic paschalnych tego ważnego okresu w kalendarzu liturgicznym Kościoła. Czas, kiedy podejmujemy z wiarą trud wyrzeczeń jest okazją do szczególnej modlitwy w intencjach misyjnych, do duchowej łączności z misjonarzami, którzy głoszą Ewangelię na całym świecie.

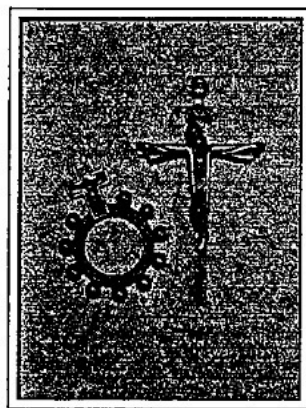
Jak wiecie, od niedawna Sekretariat Misyjny ma nową siedzibę. Przed świętami Bożego Narodzenia pisałem o tym przy okazji życzeń. Dziękujemy za Waszą pamięć i pierwsze, pełne serdeczności listy. Dziękujemy też za ofiary materialne, które są wyrazem Waszego chrześcijańskiego miłosierdzia!

W tym pierwszym Informatorze, który będziemy chcieli wydawać regularnie, tzn. proporcjonalnie do otrzymywanych wiadomości od naszych misjonarzy oraz przy okazji ważnych wydarzeń w życiu Kościoła, chcemy podzielić się tym, czym żyjemy w służbie dziełu misyjnemu.

Wierzmy, że każdy następny numer będzie coraz bogatszy i bardziej interesujący, a jego lektura pozwoli nam doświadczać jedności Rodziny Przyjaciół Misji.

Już teraz wszystkim tak bardzo zaangażowanym w pomoc misjom przez swoją modlitwę, cierpienie i materialne wsparcie pragniemy złożyć życzenia z okazji świąt Wielkanocy: Niech Zmartwychwstały Pan będzie dla Was zawsze źródłem nadziei i mocy na drogach Waszego życia!

Ks. Wojciech Kozłowski CM
dyrektor Sekretariatu Misyjnego

*Silą modlitwy dźwigamy krzyż
w intencjach misyjnych Kościoła
Wielki Post 2005*

Akcje prowadzone przez Sekretariat Misyjny.

Wspólnoty Przyjaciół Misji. Są to wspólnoty, które najczęściej działają przy naszych parafiach misyjnych. Część z nich od wielu lat wspiera dzieło misyjne, spotyka się z misjonarzami przy okazji ich odwiedzin w ojczyźnie. W połowie lat 90-tych, kiedy pełniłem funkcję zastępcy dyrektora Sekretariatu, miałem okazję spotkać się z wieloma takimi wspólnotami, a także założyć nowe, np. we Wrocławiu (par. św. Anny), w Sopocie, w Ignacowie k/Mińska Mazowieckiego. W roku 1996 wspólnoty z Bydgoszczy (par. Zmartwychwstania Pańskiego) i Ignacowa zorganizowały zbiórkę odzieży i produktów spożywczych dla parafii na Białorusi. Takie wspólnoty istnieją także w Krakowie (par. MB z Lourdes), w Warszawie (par. św. Krzyża). Skuteczność działania Wspólnot Przyjaciół Misji w bardzo dużym stopniu zależy od animowania przez Ks. Opiekuna i Ks. Proboszcza. Marzeniem jest, aby takie wspólnoty istniały przy każdej naszej misyjnej parafii. Stąd prośba, szczególnie do Ks. Proboszczów, aby jeśli takie wspólnoty istnieją poinformować o tym Sekretariat, a jeśli jeszcze nie istnieją, to umożliwić powstanie takiej grupy przy parafii. Ze swej strony deklaruje możliwość przyjazdu do każdej parafii i pomoc w organizacji.

W dniu 27 września 1995 roku, w Uroczystość św. Wincentego a Paulo, ówczesny wizytator Polskiej Prowincji Zgromadzenia Księża Misjonarzy, Ks. Karol Hołubicki CM, zatwierdził **Statuty Kół Przyjaciół Misji** działających przy naszych parafiach. Oto ich tekst:

1. Kościół jest misyjny, a dzieło ewangelizacji jest podstawowym obowiązkiem Ludu Bożego. Dlatego wierni powinni dążyć do głębokiej odnowy wewnętrznej, aby – mając żywą świadomość własnej odpowiedzialności za rozszerzanie Ewangelii – podjąć swoją część w dziele misyjnym. (por. DM 35)

2. Pierwszą i najważniejszą powinnością w szerzeniu wiary jest głębokie życie chrześcijańskie (por. DM 36). Dlatego Przyjaciel Misji to człowiek głęboko wierzący, autentyczny świadek Ewangelii w środowisku, w którym żyje i choć nie pozbawiony ludzkich ułomności, to jednak świadomy swojego powołania do świętości.

3. Przyjaciel Misji to człowiek modlitwy. Modlitwa, podobnie jak wiara jest darem Boga. Darem niezwykłym. Modląc się bowiem

człowiek otrzymuje, a jednocześnie – otaczając troską bliźnich na całym świecie – jakby sam rozdaje ze skarbcza Bożego Miłosierdzia. Świadomy tego Przyjaciel Misji codziennie modli się za swoich braci i siostry. Na cóż się zdadzą wszelkie działania, jeśli zabraknie łaski Tego, którego prosimy.

4. Przyjaciel Misji zobowiązuje się do odmawiania codziennie krótkiej modlitwy o powołania, za misjonarzy oraz za powierzonych im ludzi. Zanoszone do Boga prośby wielu dają poczucie jedności na wzór rodziny.

5. Modlitwa Przyjaciela Misji:

W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

Panie Jezu Chryste

Mój brat i moja siostra są smutni

Mój brat i moja siostra nie znają Ciebie

Mój brat i moja siostra są głodni

Spraw by nie stracili nadziei

Poślij ludzi o dobrym sercu

Do moich braci i sióstr

Niech zanoszą im odrobinę radości

Niech mówią im o Tobie

Niech nakarmią ich chlebem

Proszę Cię o wiarę i miłość dla misjonarzy

Zwłaszcza

jeśli tracą siły

jeśli chorują

jeśli czują się bezradni

Proszę Cię o ducha miłosiernego współczucia

By nie zabrakło pomocników

Dla jednych i drugich

W tych intencjach ofiaruję Ci

Moje dzisiejsze wyrzeczenie...

Ojcie nasz...

Święty Wincenty a Paulo módl się za nami.

6. Przyjaciel Misji rozumie wartość dobrowolnie przyjętych wyrzeczeń, postu, cierpienia, życiowych trudności, przykrych doświadczeń. Przyjmuje je i na wzór samego Zbawiciela, który przyjął za nas krzyż, ofiaruje w intencjach misji.

7. Przyjaciel Misji, stawiając na pierwszym miejscu modlitwę i osobiste wyrzeczenie, w

miarę swoich możliwości wspiera dzieło misyjne również materialnie, *albowiem wysiłek rąk – w granicach tego co można zrobić – winien iść w parze z sercem* (św. Wincenty).

8. Aby służyć Chrystusowi w ubogich potrzebny jest prawdziwy zapal misyjny i wytrwałość. W apostołstwie nie wystarcza ogień, który błyszczy, potrzeba ognia, który trwa. Zapal zaś tak jak wszystko na ziemi, potrzebuje pokarmu, aby nie zamierać. Dlatego Przyjaciel Misji uczestniczy przynajmniej raz w miesiącu w spotkaniu swojego Koła. Dobrze jeśli to spotkanie poprzedza Eucharystia, nabożeństwo misyjne. W ten sposób wspólnota umacnia się i przemawia do serc pozostających w niewiedzy i obojętnych.

9. Każde Koło powinno mieć swojego opiekuna – kapłana, który animuje życie we wspólnocie.

10. Wszyscy członkowie Koła wybierają swojego przewodniczącego. Zadaniem przewodniczącego jest utrzymywanie stałego kontaktu z Sekretariatem Misyjnym. Ułatwi to poznanie najbardziej aktualnych potrzeb naszych misjonarzy, które polecamy Bogu w modlitwie. Pozwoli mieć rozeznanie, jak liczna jest wspólnota Przyjaciół Misji w całej Polsce. To z kolei pomoże w ocenie przedsięwzięć związanych z pomocą materialną misjom.

11. Każde Koło wybiera swojego skarbnika. Powierza mu się pieczę nad dobrami materialnymi. O dysponowaniu tymi dobrami decydują wszyscy członkowie. Gdyby zdania były różne, decyduje większość. Decyzję zaś podejmujemy nie w oparciu o to, jaki kto ma udział w tych dobrach (pamiętając o wartości wdowiego grosza), ale kierujemy się duchem życzliwej wymiany zdań i troską o tych, którym służymy.

12. Miłość i pokora to podstawa wszelkiej naszej działalności. Bez miłości wszystko, co robimy nie miałoby wartości (por. 1 Kor 13). Bez pokory nie zasługivalibyśmy na Boże błogosławieństwo (por. Mt 6, 2-4).

Patronat Misyjny „Serce dla Misji”. Jest to dzieło duchowego i materialnego wspierania misji bez konieczności przynależności do Wspólnot Przyjaciół Misji. Często bowiem bywa tak, że ktoś z osobistych przyczyn nie może zaangażować się w działalność takiej wspólnoty - nie pozwalają mu na to inne obowiązki lub należy już do prężnie działających innych wspólnot parafialnych. Osoby takie pragną jednak swoją osobistą modlitwą oraz materialnie

pomagać misjonarzom. Deklarują zatem chęć pomocy i osobiście – bez współpracy z Kołem Misyjnym – wspierają dzieło misyjne. Aktualnie w Patronacie Misyjnym „Serce dla Misji” uczestniczy około 100 osób indywidualnych lub rodzin. Ta liczba jest bardzo mała, chociaż zaangażowanie wielu osób ogromne. Wiadomo, że im większa byłaby taka wspólnota, tym większa skuteczność naszego działania. Dlatego oczekujemy na nowe zgłoszenia. Do Patronatu Misyjnego może należeć każdy. Dorośli, dzieci, starsi i młodzież. Mogą należeć także całe koła, które wraz z modlitwą deklarują pomoc na konkretny cel lub pozostawiają to decyzji Sekretariatu, który na bieżąco stara się uzyskać informacje o potrzebach misjonarzy.

Wielki Post jest szczególną okazją do podjęcia takiego zobowiązania. Modlitwa w intencjach misji i jałmużna postna może być wyrazem naszego umartwienia i miłosiernej miłości do bliźniego. Każdy, kto chciałby włączyć się w to dzieło powinien przysłać na adres Sekretariatu kartkę o takiej treści:

Nazwisko, imię

Adres

Pragnę włączyć się w dzieło Patronatu Misyjnego przez moją codzienną modlitwę oraz materialną pomoc.

Data i podpis.

Osoby, które już należą do tego dzieła mogłyby w Wielkim Poście podjąć zobowiązanie do poszukania wśród swoich najbliższych osób chętnych do włączenia się w tę akcję. Im będzie nas więcej, tym skuteczniej odpowiemy na potrzeby bliźnich! Na końcu Informatora, dla ułatwienia, drukujemy gotową kartę pocztową, którą można wyciąć, wypełnić i wysłać.

Z życia Sekretariatu Misyjnego.

Korespondencja. Po przeniesieniu siedziby Sekretariatu do Krakowa staraliśmy się poinformować o tym fakcie wszystkich związanych z pomocą misjom. Przy okazji świątecznych życzeń wysłaliśmy informacje do Misjonarzy, do Kół Misyjnych, do Rodziców naszych Misjonarzy, do Przyjaciół Misji uczestniczących w Patronacie Misyjnym. Otrzymaliśmy również trochę korespondencji. Niestety nie mamy na razie wiadomości od Misjonarzy. Poczta z zagranicy, a zwłaszcza z

krajów misyjnych idzie bardzo długo. Otrzymaliśmy życzenia z Tajwanu – dziękujemy! Czekamy jednak na więcej informacji o pracy Misjonarzy...

Remont Domu im. Ks. Siemaszki w Krakowie, przy którym działa Sekretariat uczy nas cierpliwości: niestety nie działa jeszcze poczta elektroniczna, która ułatwiłaby szybki kontakt z misjonarzami. Mamy nadzieję, że kiedy będziecie czytać ten Informator, poczta elektroniczna już będzie działać.

Wtedy prosimy o kontakt na adres: wojkozlowski@poczta.onet.pl

Biuro Sekretariatu. Obecnie przygotowywane jest osobne pomieszczenie na biuro. Jest to kolejny element remontu całego Domu. W przyszłości istnienie takiego pomieszczenia znacznie ułatwi nam pracę i kontakt z Przyjaciółmi Misji. Jednocześnie informujemy, że podany przy okazji życzeń bożonarodzeniowych numer telefonu do Sekretariatu z przyczyn technicznych został zmieniony. **Aktualny numer telefonu: (0-12) 632 51 69.** Za to utrudnienie i być może kłopoty z dodzwonieniem się do Sekretariatu bardzo przepraszamy!

Kaplica misyjna Domu im. Ks. Siemaszki. Dobiega końca remont kaplicy pod wezwaniem św. Krzyża w naszym Domu. Mieści się ona obok biura. W tej kaplicy będziemy modlić się w intencji wszystkich Przyjaciół Misji, w intencji Ofiarodawców tak żyjących jak i zmarłych oraz w intencji misjonarzy i o powołania misyjne. Począwszy od lutego, w każdy I czwartek miesiąca, odprawiana będzie Msza święta w wymienionych intencjach. Ta Eucharystia będzie dziękczynieniem za Waszą gorliwość w służbie dziełu misyjnemu.

Zamawianie intencji Mszy świętych może być także bardzo konkretną pomocą dla misji. Istnieją następujące możliwości zamawiania Mszy świętych w naszej kaplicy:

Msza święta w podanej przez Was intencji – zostanie odprawiona w miarę możliwości jak najszybciej od chwili otrzymania przez nas korespondencji;

Msza święta w każdy I czwartek miesiąca: trzeba zaznaczyć, w którym miesiącu ma być odprawiona. Jest to Msza święta **wspólna** wraz z modlitwą o powołania misyjne i za Ofiarodawców;

Msza święta Gregoriańska (codziennie przez 30 kolejnych dni). Zamawianie takich Mszy jest możliwe tylko telefonicznie, ponieważ ich odprawienie wiąże się ze zobowiązaniem kontynuacji przez 30 dni, a zatem ustaleniem konkretnego terminu.

Ofiary składane przy tej okazji można wysłać na konto (nr konta znajduje się na początku Informatora) lub przekazem pocztowym na adres Sekretariatu – w miejscu na korespondencję należy zaznaczyć treść intencji. **Wszyscy, którzy zamówią Mszę świętą zostaną poinformowani listownie o terminie jej odprawienia.**

Msze święte Gregoriańskie najlepiej zamawiać na miesiące wakacyjne – możemy je wtedy przekazać przyjeżdżającym na urlopy misjonarzom, a ofiary na cen cel przeznaczone będą wsparciem dla dzieł przez nich prowadzonych.

Loteria misyjna i aukcje misyjne. Jednym ze sposobów pomocy misjom jest zorganizowanie loterii i aukcji misyjnej. W niektórych parafiach, przy okazji np. odpustu można by zdobyć środki na cele misyjne. Ludzie biorący udział w takiej loterii, w rodzinnej atmosferze, przy dobrej zabawie wspierają jednocześnie finansowo szczytny cel. Pieniądze ze sprzedaży losów lub z licytacji przeznaczymy na misje. Aby jednak zorganizować loterię potrzebne są fanty – nie muszą to być wyszukane rzeczy. Czasami wystarczą drobiazgi. A może ktoś z Przyjaciół Misji ma dostęp do takich drobiazgów, które mogłyby posłużyć za fanty lub do licytacji? Jeśli tak, prosimy o kontakt listowny lub telefoniczny.

Czekamy na pomysły... Nasz Sekretariat w Krakowie dopiero zaczyna stawiać pierwsze kroki. Rodzą się nowe pomysły pomocy misjom. Dlatego każda rada, każda pomoc będzie przez nas mile i z wdzięcznością widziana. Jeśli macie jakieś pomysły, prosimy, napiszcie do nas. Wspólnie możemy zrobić bardzo dużo i mamy nadzieję, że nasza Rodzina Przyjaciół Misji będzie się powiększać z korzyścią dla pracy Misjonarzy.

Z ostatniej chwili... Otrzymaliśmy list od naszych Konfratrów z Ukrainy. Publikujemy go na stronach piątej i szóstej...

Kuchnia dla ubogich w Storożyncu

Ze słowami „kuchnia” i „ubogi” spotkałeś się, Drogi Czytelniku, już wiele razy. O początkach zarówno ubóstwa jak i kuchni nie potrzeba zatem się rozpisywać. Dostyc wspomnieć, iż kuchnia pojawiła się wraz z pojawieniem się człowieka, który by przeżyć, musiał gotować. Ubóstwo natomiast pojawiło się wraz z przekroczeniem przez pierwszych rodziców zarówno – przykazania Boga, jak i progów Raju. Chcielibyśmy jednak zaciekać Cię mój drogi słowem **Storożyniec**, a patrząc nieco szerzej - **Bukowina**.

Bukowina to kraina położona między Karpatami a środkowym Dniestrem. Jako odrębna jednostka polityczno-administracyjna funkcjonowała od 1775 do 1918 roku w ramach Austrii. W okresie międzywojennym wchodziła w skład Rumunii. Obecnie północna część regionu od 1940 roku znajduje się na terenie Ukrainy z centrum w Czerniowcach. Południowa część natomiast z centrum w Suczawie objęta jest granicami Rumunii. Jest to rejon stosunkowo nam bliski, a jednocześnie tak mało znany.

Bukowina to przede wszystkim ludzie. Mieszkają tu Ukraińcy, Rumuni, Żydzi, Niemcy, Ormianie oraz liczni Polacy.

Wszyscy oni, pomimo różnic kulturowo-etycznych oraz różnorodności religijnej, żyją obok siebie bez konfliktów i waśni. Potwierdzają tym samym optymizm ruchu ekumenicznego. Obok cerkwi prawosławnej znajdujemy tutaj kościół katolicki, obok synagogi świątynie greckokatolickie i domy modlitwy protestanckich braci.

Mniej optymistycznie przedstawia się sytuacja socjalna i ekonomiczna ludzi zamieszkujących tereny Bukowiny. Problemy wynikają w dużej mierze z braków odpowiednich instytucji wspomagających przeobrażenia polityczno-gospodarcze naszego regionu jak i całej Ukrainy. Procent bezrobotnych jest bardzo trudny to ustalenia – według niektórych danych sięga do 40 %. Problemem jest również wysoki odsetek ludzi pracujących na czarno, również poza granicami kraju, bez ubezpieczenia i składek emerytalnych. Trzeba również wspomnieć o wszechobecnym, na nieszczęście również tradycyjnym, nadmiernym spożywaniu alkoholu. Taka właśnie sytuacja jest między innymi w ok. 23 tysięcznym Storożyncu, położonym blisko granicy rumuńskiej, nieopodal Czerniowiec.

Miejsce
na
zaczek

**Sekretariat Misyjny
Zgromadzenia Księży
Misjonarzy**

**ul. Długa 42
31-146 KRAKÓW**

Między innymi z tych względów, jako wierni uczniowie św. Wincentego a Paulo, postanowiliśmy otworzyć kuchnię dla ubogich. Do tego celu zakupiliśmy stary dom, który miał służyć przygotowywaniu posiłków dla tych, którzy tego potrzebowali. Pierwszy obiad wydaliśmy 1 września 1998 roku. Ze względu na warunki lokalowe i sanitarne niemożliwe było spożywanie posiłków na miejscu, dlatego wszystkie obiady były zanoszone do domów ubogich i chorych, oczywiście bez podziału na narodowość czy wyznanie. Po niedługim czasie mieliśmy już 65 podopiecznych, którzy systematycznie otrzymywali codzienną pomoc (zupa i 1/3 części chleba). Byli też tacy podopieczni, którzy korzystali z naszej pomocy okazjonalnie, zaopatrując się tylko w produkty potrzebne do sporządzenia posiłków (suchy prowiant).

W miarę wzrastania liczby podopiecznych, poznawania środowiska, ludzi tutaj mieszkających i ich dramatów, podjęliśmy konieczną decyzję, zburzenia starego domu do gotowania. W jego miejsce powstaje nowa (126m²) budowla. Budowa rozpoczęta 30 kwietnia 2000 roku jest już w fazie końcowej. Choć nie ukrywam, iż zostały jeszcze najtrudniejsze sprawy oddania do eksploatacji i obowiązkowych zezwoleń. Jest to konieczne, by

nasza kuchnia mogła dobrze i bezpiecznie funkcjonować, zgodnie z wymogami prawa ukraińskiego.

Nie mogę też ukrywać, iż owe przystosowanie i wyposażenie jest bardzo kosztowne. Dlatego też proszę o modlitwę w tej intencji, otwarte serce, i otwarte portfele. Sumiennie też przyznaje, iż bez Waszej pomocy praca reewangelizacyjna wśród katolików na Wschodzie, byłaby jeszcze bardziej uciążliwa i o wiele trudniejsza.

*Prosząc o modlitwę
i modląc się za Was wszystkich
Ks. Stanisław Chorągwicki CM
S. Dorota Irska SM*

Wszyscy, którzy chcieliby wesprzeć to dzieło materialnie mogą to uczynić wpłacając dobrowolną ofiarę na numer subkonta Sekretariatu utworzonego właśnie w tym celu: Sekretariat Misyjny, ul. Długa 42, 31-146 Kraków, nr 82 1060 0076 0000 3300 0032 8010 lub na nr Konta Sekretariatu (podany na początku Informatora, z dopiskiem: „Kuchnia w Storożyńcu”. (dopisek Sekretariatu Misyjnego)

Pragnę włączyć się w dzieło Patronatu Misyjnego „Serce dla Misji”.

Dobrowolnie zobowiązuję się codziennie modlić:

- o powołania misyjne,
- w intencji misjonarzy,
- w intencji powierzonych im ludzi.

Deklaruję także (comiesięczną – jednorazową)* pomoc materialną.

Imię i nazwisko

Adres

.....

Podpis

* niepotrzebne skreślić